

ira festuca ē. sed festuca si murias trabes erit
Et ex hys tribz oē seminariū amaritate metē
pcedit. male suspiciōes detractiōes. susurratiōes
et silia. que sūt ultimū in religione. sicut odiū
est viā extreme dāpnabilitatis. **A quo nos
custodiat ih̄s amē. De gr̄ay actione deo reddē**

Quoniam gr̄ay actione peccata et gratitudine.
actiones v̄re innotescunt apud deū. philip
q̄sto. Ut ergo ad sūmū b̄n̄ficiōē efficaciq̄ ritam
p̄ gr̄ay actionē sciendū ē q̄ septē sūt p̄cipalia
b̄n̄ficia que cōferūt in xp̄o renatis ad salutē.
signata ludent i septē pambz turbis apposit
in euā. Quorū p̄m ē b̄n̄ficiū creatiōis. De quo
b̄n̄ i quodā sermone. Cōsidera deū in hoc b̄n̄fi
cio q̄ te creauit sine comodo suo. q̄ bonorū n̄rorū
nō indiget sine merito n̄ro. q̄ nichil meruit q̄
nichil fuit. Creauit iquā te i corpore egregiā.
sc̄d̄ aīaz v̄o magis egregiā creaturā. utpote sua
ymagie isignitā. rōnis p̄ncipē et bonitatis sue
capacē. Aīa nāq̄ nobilitate sua trāscēdit vniūsa
ymagie sūme trinitatis isignita. **Tren̄ m̄. filij
syon** idēti et amicti auro p̄mo. idē ymagie sū
me trinitatis. Ex qua tantā recipit pulchritudinē
q̄ oem corpale excedit formositatē. Hinc dicit
c̄ris q̄ si fieri posset ut aīe pulchritudinē vides

oia deridēs que ex trena subā decorata vident
Vidm̄ ē bñficiū redēptōis. De quo dicit bñ. **O**
bone ih̄u qđ tibi et morti? Nos debui⁹ et tu soluis
peccati⁹ et tollis. **O**pus sine exlo grā sine meri
to. caritas sine modo. Agnosce nūc o hō qđ nichil
tm̄ ad illū amorē inflāmat. sicut bñficiōrū eius
imēnsa donatio. Ex hoc em̄ qđ ip̄m tam liberalē
cogitas ad largiendū nō solū sua s; etiā seipm̄.
sed; oēm affm̄ et modū ip̄m te nimis diligē co
gitabis. Nichil ad amorē tm̄ exatit sicut amari.
Ex si diligis te qui te destruxisti. quō nō diliges
illū qui te redemit? **C**onsidēa q̄nta fruit erga te
dilāo dei. qđ velle deū hōiēm. et hōiēs quodāmo
deū fieri. et sic te post lapsū querē. et p̄ offēnsā
plus qđ p̄s exaltāre. Nūqđ exaltationē culpa
meruit? **C**erte nō. sed ne ab eo fugēms amplius
naturā nr̄az īsepabiliter vniere sibi voluit. **S**i ergo
qđ nichil sum⁹ s̄mo qui mali sum⁹ int̄m diligit
cur eū qui sūme bon⁹ ē nō diligit? cū nichil ī suo
bñficio q̄sūt. nisi vt amore suo nos tebraret et
sibi amoris vīculo colligaret. sāguineq; suo nos
adornando sibi desposaret. et p̄p̄t nr̄az exaltatōē
seipm̄ exinamuit vt dicit. **E**go sū v̄mis et non
hō. **U**nde refert geruasius de vīculo quo p̄m
p̄nosi tm̄gūt. qđ ī aliquib; p̄ncipib; mari consi
nys est arbor qđ dī eoz līgua quias. cui⁹ cortex

86
fructus flores et folia care vendunt. et est ad
quantitate dumi cum folijs pinguibus. Circa cuius
radicem circa mensem may gignant quedam pustule
molles humore rubeo plene. que de rore celi ge-
nerant. et tandem euellunt et desiccant ad solem
Post hoc in corio ponunt et asuunt. circa solstitium
vero estiuale in umbratos iungunt. De quoy sanguine
color qui umbratus est et a umbribus illis notatur efficitur
De quo colore nullus panus lines tingit. si solus
qui de animalibus format. ut de lana serice et huius
color ei impunt et sic adornant. Umbratus iste xpo
est euulsus de arbore uteri uirginalis. rore spiritus sancti
gignatur. et tandem feruore diuine passionis in sole me-
ridiano desiccatur. Cuius sanguis per multa uulnera
extractus tingit et ornat animam memoria diuine
passionis gemebunda. debitaque gignit sitibunda
De quo gloriabat agnes dicens. Jam corpus eius corpus
meo sonatum est et sanguis eius ornauit genas me-
as. Tercium est beneficium preseruacionis a peccatis
multis. nam preseruacio est custodia a tali periculo in
quo homo cecidisset si a deo preseruatus non fuisset. Ab omnibus
autem peccatis deus aliquem preseruatur que alius dimittit et ipse
dimittit possit. Et ideo omnia peccata ab alijs dimissa reputat
sibi dimissa. Unde augustinus de sancta uirginitate dicit quod omnia
peccata sic hinc sunt tanquam dimittantur a quibus deus custo-
dit ne committantur. Noli modicum dilige quasi a quo

modica dimissū est. si poaq multū dilige a quo tibi me-
tū tributū est. Si em diligit nū donatū est ut reddet
qnto magis dilige debet nū donatū est ut habet. Nā
et q̄squis ab uno pudici pmanet ab illo regit. et q̄squis
ab ipudico pudici fr̄s ē ab illo corrigit. et q̄squis usq̄
in fine ipudici ē ab illo deserit. Hec aut ille occulto
uidino factū p̄t. uquo nō f̄t. Et ideo fortasse laet ut
plus timeat. et minus supbiat. Hec ille ¶ Ceterū ē
bñficiū dissimulatiōis. De quo dicit bñf. Illud tā
benignū ē. q̄ nō p̄t explicari sermone. Ego peccavi
et tu dissimulabas. Ego nō cōtinēbā a seclē. et tu cō-
tinēbas a verbe. Plongabā ego multo tpe iūq̄tate
et tu plongabas tuā pietate. Ecce q̄lc bñficiū quo
nos sic exp̄t ad p̄nāz. Nā toties meremur p̄cor
ut ei p̄me tpus auferat. quonēo peccat mortalit.
q̄ toties idignū ē vita. quonēo ingratus ē auctori
p̄ quē fr̄a ē vita. Nūtas q̄ gr̄as reddet tam diu
exp̄tanti. et tandē ab inferni fauabz reuocātī. Nā
dicit cassiodorū elephantē iū gemo hoīs capi posse.
Cū em arbori semisecte appodiāuit et sic cecidit.
p̄ se surge nequit. sed illig auxilio surgit cuius arte
cecidit. Belua aut suis gressibz restituta mōr est
accepti bñfici. et ad ip̄s liberatiōis arbitriū. gressū
mouet. abū capit. q̄ ip̄s mune se vniū recognoscat.
Si bestia cōmō ex̄p̄o ei q̄ gressū restituit tātas agē
gr̄as nouit. q̄nto magis hō tanti bñfici a deo recepti
memor eē debet. quo plurico sibi gressū restituit

87
quo ambulat possit ad gloriam, qui quantum in se fuit illi
amiserat cadens in rehenam. ¶ **C**um est beneficium redi-
liatibus quo deo redoliam qui nos sua bonitate reuocat
visitat amonet et ad emendationem prouocat et iuuat. **D**e
vita **h**ic visitauit cor meum et imitauit ut michi amara
fieret que plus male delinuerunt. **I**dem beneficium in iudicio
apoc. 1. dicit. **E**go sto ad ostium et pulso. **C**uius uocem si au-
dieris peruenis ad portas nos recipit. **H**ic quantum ab eo
recessimus et regionem longinquam inuimus ena usque ad
profundum malorum. **S**ed in dei misericordia presto est nos reducere et in
misericordiam recipere per misericordiam condonans. et nos sibi ipse reconcilians
non uindicando non sperando non minus diligendo. ¶ **S**extum est beneficium promotionis in bonum quo scilicet a
a peccatis mudata et sibi reconciliata prouocat et ducit ad
omnem gratiam et merito habundantiam quantum in se est. ut ubi ha-
buerunt delictum superhabundet et gratia. ¶ **S**eptimum dicitur
beneficium est perseverantia quo deus ex sua gratuita misericordia finale
perseuerantiam tribuit. que est omnium aliarum virtutum et seruantium
et conditio. sine qua nec alie sufficiunt ad vitam eternam
Pro hoc 9. septem beneficiis merito septiformis gratia actio
reddenda non potest dicitur. **S**epties in die laudem dixit et
Vnde in plurimum libro 36. in urbe tuzam turris erat tante
resonantia. quod emissum sonum accepto uento ab aliquo
mox septies replicabat. **E**t in ciuitate olimpie in quadam
portu uox emissa septies replicat. **Q**uales 9. gratiarum
actiones refert creatura rationalis que reus creaturis un-
iuse plus a deo recipit etiam angelus. **N**am non angelos

apphendit si semē abrahā. hā natura lucis est ubi
plures radij dīgunt ad aliqd' solidū ubi maior est re
flectio et maior splendoris et caloris multiplicatio.
ita q' iuxta tēā maior ē calor q' circa mediū tēstā
aeris p'p' maiore et densiore radioy solarū mul
tiplicacionē. Sic enā i nobis eē debet. Ex quo em
plura dona diuoy bñficioy hō recipit. plures ac
tus in deū p' grāy actiones flectē debet. nō solū
in oī p'spitate si enā in oī adūsitate. Et tāto ma
gis in adūsitate. quāto maiori diuina caritate. et
nōa utilitate. adūsa cūcta nobis adueniūt. si tū le
tant' et gratant' accepta fuerit. Bñ aristoteles p'o
politicoy dicit q' plato iter leges suas ordinauit
q' nūc se exantaret p' vsū et exānū ut ambidex
tri fierēt. et vtrāq' manū p'p'riā ad debellandū
haberēt. Sic et nos tā in adūsitate q' i p'spitate
deo vicissitudine g'itudis p' leticiā spūalē reddē
deb. q' et scōz s'm anthoniū. vna vano viuendi
oēm iūmā. dyabolū dico carnē et mūdū est leti
cia spūalis. Et ideo hilarē datorē diligit d's. qui si
delic' iūmū resistat. et deo grās agat. Vnde plato
g'itudinē ludo pile xpauit. i quo vna pilam p'iat
et alia reiat. Et q' dui talis p'icho durat. tam dui
ludus durat. Sic d's p'iat pilā aliaq' dom vt grē
Qui si recipit grāy actionē adhuc itey p'iat. et

88
nouū grē gradū apponit. nec a ludo desistit. n̄
p̄us homo p̄ ingrātitudinē cessauit. Nā sicut vi-
demus in speculis vitreis q̄ abrase plūbo nichil
apparet. q̄ licet a vitro fiat aliq̄ reflexio. ex quo
tū ex illa pte vitrū nō obūbrat. tūst p̄m lux
directe que reflexionē ipedit. Sic qm̄ fit reflexio
grāy nūc vlterior ofert grā. qm̄ vō nō fit reflexio
tūc plūbū ḡtitudis deponit. et oīno nichil appa-
ret de grā. Et vt dicit petrus rauēy nichil ē q̄
adeo idignationē puoret altissimi sicut ingratitudo
Ipa ē maloz puocatio bñficioy exinanitio. m̄toy
extirminatio. Etās at̄ deo agē ē totū deo et nichil
hoī attribuc. Ad laudē v̄m̄ ih̄o Am. **Hino bñ**

Magna ē bñ' cōt̄ pessimū viciū ingratitudinis
sup nos dilāssimi magna valde mīa dei n̄i
quos tā ineffabili spūs sui v̄nute. tā testābili dono grē
sue eripuit a vana n̄ra iūsanone huius sc̄li. in quo
eramus aliq̄ tanq̄ sine deo. aut certe qd̄ erecra-
bilis ē enā cōt̄ deū nō ignorānā h̄ntes sed cōtēptū
Cuius vite aut ponis mortis aīa enī que perauēat
ipā moriebat. v̄tinā frequēter ī oculis cordis tetra
verset ymago. q̄nta videlicet recantes q̄nta p̄sūtas
illa fuit. vt sedula meditacōe p̄santes miserie pōdy
et si nō p̄fē sicut ē. aliq̄ntis tū estimacōe possimus
liberariis misērie q̄ntitate. Nam vō si q̄s ex vob'
diligēt' sp̄deracē nō negligat nō mō vnde erutus